

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografice, Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil., rândul cu litere garmond.

Analisa istorică a patriotismului.

X.

— Articol final. —

Contrastele existente între diferențele clase sociale fac, ca numărul adenților ideilor iridentiste se fie în timpuri normale foarte mic. Când Austria stăpânea unele părți din Italia, populația de acolo era foarte lipsită. Cu tot dreptul scriau ziarele, că nemulțumiți sunt numai aristocrații săpătași și studenții necăpătuți. Încolo e pace în Veneția și Lombardia. Căci domnia streină e o școală de corupție psihică. Si precum sgârciul numai în beție spune unde și are îngropate comorile, așa și popoarele asuprute numai în paroxismul revoluției își descopăr durerile. În vreme de pace sunt numai două soiuri de asupriți: fățănci și asimilații; cei dintâi ajung la libertate prin prefecțorie, cei alături abandonându-și patria și restrângându-se numai la conservarea limbii. De aceea, reprezentanții oficioși ai popoarelor subjugate au o atitudine totdeauna patriotică, din punct de vedere al statului, dar trădătoare din punct de vedere național. Polonii din Germania nu se pot lăuda din destul cu credința lor față de Prusia. Legile militare numai cu voturile lor au putut fi acceptate în parlament; își arată alipirea către tron în toate formele, mai ales cei din aristocrație mai săpătată și cei din cercurile negustorimei, avisați la sprijinul puterii de stat, — dar când e vorba de limba lor națională, de asuprirea ei, toți sunt niște lei și sar întru apărarea ei!

Patriotismul etnic e împedecat în desvoltarea sa de multeori de teama împlinirii dorințelor proprii. În Austria cele mai multe popoare au aspirații naționale, dar toate se tem, că în casul unei descompunerii a monarhiei, dela rău vor ajunge la și mai rău. Toate sunt deci credincioase monarhiei, mai ales acelea, care în casul descompunerii ar remâne cu totul isolate. Ce s-ar alege de ex. din Maghiari și din Cehi, — fără Austria? Ar putea se formează stătulețe mici, de importanță Portugaliei, dar fără mare, fără comerț internațional, state mici, încunjurate de state mari. Maghiarii și Cehii numai prin Austria au teren comercial; și de aci loialitatea lor. Teama de necunoscutul ce le așteaptă unește deci popoarele Austriei, — care nu se pot vedea de altcum unele pe altele, — într-o legătură utilitaristă de patriotism de stat, și problema neplăcută a zilei de mâne face se amușască orice iridentism. Aceasta e cimentul monarhiei.

In statele moderne iubirea dorinței față de stat e legea supremă. Stă deasupra tuturor altor datorințe. De unde urmează, că patriotismul schimbă în multe casuri toate valorile celelalte. Chiar și dogmele morale,

într-un stat, de exemplu, cu slabă populație, în republica Haiti, care e creștină, iar negrii și mulții din ea vorbesc franțuzește, cea mai suprenă datorință patriotică este aceea, de a avea cineva căt de mulți copii ilegitimi, fiindcă cei legitimi nu ajung pentru a se putea da statului o populație mai deasă.

Națiunea e un conglomerat schimbăios. E greu să i se stabilească firea. Poetul Heine spunea, că pentru cunoașterea temeinică a unui singur om se cere studiu de o viață întreagă. Iar națiunile sunt compuse din milioane de oameni singuratici. Schimbăios e deci și patriotismul lor. Mai statonic e patriotismul *etnic*, isvorat din *conștiința națională*. Francuzul se ține tot Francez, și dacă aparține Germaniei. Dacă însă patriotismul atârnă dela ființa de stat, se schimbă când se schimbă statul. Mai ales se poate spune aceasta despre funcționari, care trece ca obiecte de inventar dela un stăpân la altul, cu deosebire când se face schimbul fără vărsare de sânge. Când a trecut Savoya la Franța, cei mai mulți ofițeri italieni, din familiile bune, aristocrate, au ramas în serviciul nouei patrii, fără nici o remușcare de conștiință.

Iubirea de patrie e compusă de altcum din următoarele două elemente, înrudite între olaltă: Din alipirea către țara în care ne-am născut și am crescut, către limbă, naovăuri, obiceiuri, istorie etc. și din iubirea față de viață cu care ne-am obișnuit și care în altă țară nu e aceeași. Patriotismul național are un cerc mai răstrâns, chiar și dacă ar fi vorba de Rusia. Căci cu cât individul e mai înaintat în cunoștință de limbi și are cultură mai înaltă, cu atât mai internațională devin sentimentele. Dar nici internaționalismul nu e strein față de patriotism. Omul normal sigur că nu poate rămâne indiferent față de țara și de poporul, dela cari și-a câștigat elementele culturii, față de aceia, cu cari a împărtit bucuriile și suferințele. Vor fi deci și de aceia, a căror patriotism se extinde asupra mai multor țări, la formarea căruia însă au cooperat și alte elemente: amestecarea săngelui, convingeri politice etc.

Resumăm acum toate cele spuse astfel: Patriotismul, ori aceea ce numim noi astăzi astfel, s'a născut în vremi relativ foarte târzii, abstragând dela cei din anticitate. În evul mediu legăturile creștinismului erau atât de tari, încât afară de conștiința apartinerii unui oraș, alte conștiințe nu se puteau desvolta. Contrastele cele mari existau între creștini și semilună, nu între Germani și Romani, ori între Germani și Franța. Ca început al patriotismul putem lua vazalitatea. Schimbare nu s'a făcut nici în epoca Renașterii, când popoarele au fost aduse mai aproape unele de altele. Primele urme mari ale patriotismului, basat pe omogenitatea de stat și de limbă, se văd în statele mari naționale: Franția și Anglia, pe la finea

secolului XVII. Dar patria a fost totuși pusă îndărătul religiei. Tradarea de patrie era permisă în scopul salvării religiei! S'au format apoi, sub influența punctelor de vedere literare, state naționale, națiuni, ori și naționalități, dar cu sentimente politice naționale. Revoluția a dat în urmă cu totul alt înțeles patriotismului. Patriot era numai cel ce lupta pentru libertate. Patriot și revoluționar era tot una!

In statele din zilele noastre, acolo unde trăesc mai multe națiuni într-un stat, patriotismul e un *patriotism de stat*, iar unde o singură națiune formează statul, e *patriotism național*. In ambele cazuri patriotismul se bazează pe sentimentul solidarității și al alipirii individuale. Aceste două feluri de patriotism ajung însă de multeori în conflict, atunci adecă, când *stat și națiune nu e tot una*. In general se poate spune deci, că vorbind de patriotism, avem de a face cu momente provocate de sentimente și cu o noțiune juridică, dar fără statonice logică și etică. Patriotismul se formează, amăsurat împrejurimi, pe urma diferitelor elemente, care nu au nimica comun între olaltă. Când statul, când rasa, când limbă, dă imboldul și provoacă patriotismul, dar chiar și aceste elemente singuratici nu se arată pretutindenea în aceeași formă. Evoluționile și revoluționile, prin cari a trecut în cursul veacurilor noțiunea patriotismului ne arată, că *patriotismul nu e pretensiune morală, dar e o necesitate istorică, de care e dator se fiină cont fiecare om cu găndire sănătoasă*.

Destinile popoarelor.

— Părerile unui Englez. —

II.

Însă a explica toate suferințele popoarelor ca o pedeapsă urmată de păcatele ce le comite omenimea, e lucru neprietenesc sau chiar grozav. Nu! Căci nu toate ce le rănduiescă Dzeu, nici chiar cele mai îngrozitoare, sunt totdeauna pedeapsă pentru cei pe cari îi nimerește. Câte motive ascunse poate avea înțelepciunea supremă de a răndui necazuri grele, motive, pe cari mintea omenească nu le ar putea cuprinde!... Cine s-ar simți destul de tare, ca să poată zice: Poporul acesta și-a meritat soarta lui cea grea, pentru că a cunoscut numai egoismul, luxul, plăcerile, disordinea și îngâmfarea? Fostă oare îngâmfat și luxos și linistitul, harnicul și crățătorul cap de familie, căruia flacăra răsboiului i-a distrus coliba, pe care d'abia o apucase plătită? Fostă oare și bătrânușul onorabil, care era privit ca un binefăcător al regiunii în care trăia, atât de criminal, încât a meritat să fie executat de sabia nemiloșilor? Ce oare a comis copilașul din scutece, de a trebuit să piară în leagănul din casa pe care au mistuit-o flacările?

Ar fi vă de noi, când Dzeu ar judeca astfel. Unde s'ar găsi atunci o singură țară, care n'ar trebui să piară în urma păcatelor sale?

Nu osândi deci nici odată cu patimă, nici chiar pe un singur om nenorocit, necum pe un popor întreg! Pentru că, deși adeseori poate fi la loc judecata asupra unui individ, totdeauna e falsă în ceea-ce privește pe un popor întreg, căci în fiecare popor se află mii și mii de nevinovați.

Devastări generale nu sunt totdeauna pedepse dumnezeești. Mai în grabă le-aș privi de motive puternice ale lui Dzeu pentru educarea omenimii. Noi ne cutremurăm și plângem când le simțim; dar sunt ele oare mai puțin bune și înțelepte? Nu vezi tu oare copii, cari s'ar delecta mai mult cu jocuri, dar sunt în contra voinței lor constrâni de mamele lor la silință pentru învățatură și alte fapte folositore? Ei nu văd și nu înțeleg, pentru ce trebuie să sufere pedeapsă dureroasă, dacă nu-și fac datorință. Nu vezi adeseori copii plângând, când o mamă, de altcum plină de dragoste pentru ei, le neagă cererea vreunui lucru, ce ar putea să-l dee, dar prin aceasta voiește a-i deprinde la traiu mai modest și cumpătat? E oare durerea, necazul, plânsul copilului pentru dorințele neîmplinite totdeauna o pedeapsă?

Acesta e raportul în mic, precum în mare sunt popoarele, precum e omenirea întreagă, față de Tatăl lumii spirituale. Nu ori-ce mijloc de educație e totdeauna o pedeapsă; nu ori-ce nenorocire pentru popor e o osândă a păcatelor sale; nu fiecare victorie, ce însoțește armatele, e o remunerație a virtuții și dreptății lor.

De altcum destinile și-le pregătesc mai adeseori popoarele însăși. E cert, că precum un om singuratic își distrugе nervii prin abuzuri de plăceri lumești, își pierde ori-ce încredere prin infidelitatea și violența lui, lâncezește prin nelucrare, încât îl atacă ori-ce vântulet mai aspru: așa și un popor își grăbește peirea prin egoism, lașitate, gingăsie, lipsă de unire și tratare neonestă față de alte popoare conlocuitoare. Precum un individ singuratic, așa și un popor întreg, trebuie să fie educat așa, ca să fie drept, robust și aspru, pentru a putea ține pe față de ori-ce visor. Dar nu trebuie să ne mirăm, că nenorocirile pot pune la pământ și pe cel voinic, ca și pe cel debil; că adeseori primejdiiile răsboialelor le provoacă mai în grabă domnitorii, decât popoarele, și că în fine nu voința lor, ci puterea circumstanțelor îi constrâng la răsboiu. Aceste circumstanțe de natură poruncitoare nu sunt totdeauna operele regenților actuali, ci produse și consecvențe ale acestora, cari au pierit de mult. Și cauza, că aceștia au pricinuit urmașilor lor nenorocirea, a zăcut mai puțin în voință lor, și mai mult în faptul, că nu

putem să și calculă dinainte milioanele de întâmplări posibile ale viitorului, și că ei însăși trebuiau să cedeze adeseori întâmplărilor, cari iarăși erau poate un efect al întâmplărilor din trecut, și cari la nici un caz nu erau în puterea lor.

Astfel firul destinelor lumii și al popoarelor, care continuă a se toarce din secol în secol, nu e opera domitorilor și a popoarelor, ci în toate trebuie să recunoaștem degetul lui Dumnezeu.

Cinstește deci destinele, ce le trimit Dzeu, căci cee-ce El face, e cu adevărat bine făcut! Chiar și ceea-ce ne pare îngrozitor, e bine făcut. Si facem bine când zicem: *ceea-ce ni se pare*, — căci nu totul e și în realitate așa precum ni se pare. Adevărat e, că răsboiu aduce cu sine o calamitate neexprimabilă. Dar în ce consistă ea? În o înstrăinare de multe bunuri și bucurii, cari de altcum i se pot smulge în parte fiecăruia și fără răsboiu. Numai faptul, că grozăvile răsboiului lovesc pe mulți așa deodată, ne face să ne cutremurăm. Si dacă mor mii într-o luptă, ce e aceasta altceva decât *moarte*? E moartea, pe care trebuie să fără răsboiu să o guste fiecare odată. Moartea, ce trebuie să o sufere pe paturile lor între durerile boalelor îndelungate — mili-oane de oameni împrăștiati pe suprafața pământului!

Si când sate și orașe devin cești, când mii de oameni veseli sunt aruncați în săracie și prin aceasta sunt nevoiți să abdice de multe comodități, cu cari erau deprinși, sunt nevoiți să se îndestule cu mâncări și îmbrăcămintă mai rele, atunci ei se simțesc foarte nenorociți și prăpădiți! Dar acestia nu se gândesc, că trăesc milioane pe pământ, cari și fără răsboiu nu sunt în stare să mânca și să se îmbrăca mai bine, nu și au o locuință unde să-și plece capul, și cu toate acestea se bucură de viață lor și de Dzeu!... Cel-ce va despara, că rău mai are atât, căt avea înainte, acela și merită durerea, căci pentru el ceriul l-au format bunurile pământești. Această falsă credere devin cești, și-a ruinat stomacul ori și-a pierdut plămâni. În vreme ce și-a cucerit o poziție socială independentă, și-a pricinuit sănătății astfel de neajunsuri, cari i-au împediat să-și folosească totdeauna complet succesele.

In multe cazuri, se știe, aceste rezultate sunt datorite în mare parte lipsei și săraciei unui mare număr de studenți. Acești tineri sunt vrednici de cea mai viață și de tot interesul nostru; iar perdereas sănătății, ce se observă în exercitarea profesioniilor lor, trebuie privită ca rănele glorioase ce un soldat le primește înfrântând focul dușmanului, cu primejdia propriei vieții, spre a luă un sănătății. Dar sunt alte suferințe, la apariția fizice, dar de origine morală foarte diferită, care trebuie considerate de rușinoase și împotriva cărora în tot cazul merită să ne imunizăm și să le evităm. Cel mai minunat mijloc spre scopul acesta credem, că sunt *sporturile* de care vorbim.

Lungile ore petrecute în sedere înaintea pupitrelui, aplecat asupra tablei de desemn, sau nemîscat în clase și bibliotecă, închis în laboratorii, fac, ca respirația tinărului încetul cu încetul să fie obosită, sănătății să i circuleze mai greu și prin urmare sistemul nervos să-i slăbească și creierul să-i ajungă anemic. Cum să lecuiam acest rău? Cu distrații sedentare? Prin visite ori conversații nefolositoare? Prin partii de sănătății? Prin zăboviri îndelungate în atmosferă vițăță a cafeanelor și a salelor publice de biliard, atmosferă saturată de nicotină și de miasmele nesănătoase exhalate de locuitorii obișnuiți ai acestor localuri? Ajunge să ne deschidem ochii, spre a vedea, că astfel de distrații nu alungă răul, ci dimpotrivă îl pot agrava!

(Trad. din engleză) de G. Henția, paroh în Leleșe.

Dușmanii succesului.

— Tineretului nostru. —

XVI.

Sportul.

E trist, că trebuie să punem în fruntea acestei convorbiri un cuvânt străin. Dar și mai trist e, că obiectul despre care trăim aici, nu și-a căstigat încă la noi și dreptul de cetățenie, mai ales în ce privește formarea adolescenților.

Prin cuvântul englezesc *sport* se înțelege un lucru englezesc, ale căruia avantaje le recunosc astăzi și celelalte neamuri și se grăbesc să le studieze și imiteze. În vorba de *jocurile gimnastice* atât de potrivite pentru recrearea spiritului și dezvoltarea corpului care în urma muncii intelectuale este puțin opăcită.

Pe căt de nepotrivite sunt pentru tineri jocurile de care am vorbit, pentru căle periclitează moravurile și-i fac neapătă pentru activitate intelectuală, pe atât de potrivite sunt *sporturile* sau deprinderile gimnastice. Numai că nu trebuie exercitate cu gravitatea ce o impune o sală de gimnastică ori de scrîmă, ci trebuie să fie însoțite de toată animația posibilă, ca să despovereze creierul restituindu-i forțele, în vreme ce exercițiile musculare vor activa nutrirea membrelor corpului.

Studiul îndelungat, la care trebuie să se supună tinerii în acest period decisiv al vieții, când trebuie să samene ce vor avea să secere în vremea maturității lor, poate ușor să fie stricătos pentru sănătate și pentru dezvoltarea corpului.

Am cunoscut oameni, cari în decursul anilor când și-au cultivat inteligența, și-au ruinat stomacul ori și-au pierdut plămâni. În vreme ce și-au cucerit o poziție socială independentă, și-au pricinuit sănătății astfel de neajunsuri, cari i-au împediat să-și folosească totdeauna complet succesele.

In multe cazuri, se știe, aceste rezultate sunt datorite în mare parte lipsei și săraciei unui mare număr de studenți. Acești tineri sunt vrednici de cea mai viață și de tot interesul nostru; iar perdereas sănătății, ce se observă în exercitarea profesioniilor lor, trebuie privită ca rănele glorioase ce un soldat le primește înfrântând focul dușmanului, cu primejdia propriei vieții, spre a luă un sănătății. Dar sunt alte suferințe, la apariția fizice, dar de origine morală foarte diferită, care trebuie considerate de rușinoase și împotriva cărora în tot cazul merită să ne imunizăm și să le evităm. Cel mai minunat mijloc spre scopul acesta credem, că sunt *sporturile* de care vorbim.

Lungile ore petrecute în sedere înaintea pupitrelui, aplecat asupra tablei de desemn, sau nemîscat în clase și bibliotecă, închis în laboratorii, fac, ca respirația tinărului încetul cu încetul să fie obosită, sănătății să i circuleze mai greu și prin urmare sistemul nervos să-i slăbească și creierul să-i ajungă anemic. Cum să lecuiam acest rău? Cu distrații sedentare? Prin visite ori conversații nefolositoare? Prin partii de sănătății? Prin zăboviri îndelungate în atmosferă vițăță a cafeanelor și a salelor publice de biliard, atmosferă saturată de nicotină și de miasmele nesănătoase exhalate de locuitorii obișnuiți ai acestor localuri? Ajunge să ne deschidem ochii, spre a vedea, că astfel de distrații nu alungă răul, ci dimpotrivă îl pot agrava!

FOIȘOARĂ.

Dare de seamă asupra cărților de religie ale păr. Nicolae Crismariu.

(Urmare).

III. Catehism pentru elevii școalelor elementare gr. or. române.

Planul, după care e compus acest catehism, e următorul:

Introducere în catehism.

A. Credința creștină.

I. Descoperirea dumnezeiască.

II. Isoarele descoperirii dumnezeesti.

III. Noțiunea dogmelor și credinței creștine.

IV. Simbolul credinței.

Articolul I.

1. Dumnezeu este unul. 2. Dumnezeu e în trei fețe. 3. Dumnezeu e făcătorul lumii.

a) Facerea lumii nevăzute.

b) Facerea lumii văzute.

c) Facerea omului.

4. Dumnezeu e susținătorul și conduceatorul lumii.

Articolul II.

5. Dumnezeu-Filul Mântuitorul, Iisus Cristos e Mântuitorul cel promis și Dumnezeul adevărat.

Articolul III.

6. Iisus Cristos e și om adevărat.

Articolul IV, V, VI.

7. Luerările Mantuitorului, profet, arhiecreu, împărat.

Articolul VII.

8. A doua venire a lui Iisus, judecata și împărăția mărire.

Articolul VIII.

9. Dumnezeu Duhul Sfintilor și măngăitorul.

Articolul IX.

10. Organul măntuirei e biserica.

Articolul X.

11. Mijloacele măntuirei sunt Sf. taine:

I. Sf. taină a botezului.

II. Sf. taină a mirului.

III. Sf. taină a cuminecătorei.

IV. Sf. taină a pocănești.

V. Sf. taină a preotiei.

VI. Sf. taină a nuntei.

VII. Sf. taină a maslului.

Articolul XI, XII.

12. Despre cele de pe urmă:

Contraria contrariis curantur, contrariile se lecuesc cu contrarii. Să lecuiam dar liniaștele salelor de studiu cu preumblări repezi; lipsa de oxigen a bibliotecilor cu aierul curat și îmbalsamat al dimineților dela tară; congestia plumânilor cu exerciții în aier liber cari largesc pieptul și dilatează până și cele din urmă vesicule ale bronchiilor, făcând să circuleze în ele suful vieții; sărăcirea creierului prin repaoi intelectual și prin bogăția imaginilor și impresiunilor vesele, prin râs din toată inima, prin strigăte cu voce înaltă și prin gălgăia jocului. Toate aceste restabilesc energia nutririi și învoierează circulaționea, pe de altă parte delătură materiale cari pângăresc sănătățile și turbură operațiunile vitale. Si toate aceste pot găsi într-o excursie la țară, într-o parte de tenis ori de foot-ball.

Nu pot ascunde, că avantajele acestor exerciții au fost puțin exagerate de scriitori moderni din Anglia și din America de Nord. Dar aceste exagerări nu sunt primejdiile pentru noi, cari, afară de unele cazuri izolate, suntem sub influența unei exagerări contrare, datorite obiceiurilor noastre.

Un scriitor anglo-american, contrar al educației clasice, zice că *relele* ce le ar putea face Englezilor studiile clasice la cari își aplică copiii, sunt înălțături și compensate prin jocul de *foot-ball*, care în Anglia este aproape o instituție școlară. «Ceeace face din Englezi *bărbați*, zice respectivul scriitor, este gimnastică. Aceasta le dă tăria să supoarte luptele țării lor, purtate cu scopul de a-și extinde comerțul peste tot pământul, de a impune legi popoarelor inferioare, de a crea și de a dezvolta națiuni nouă».

De sigur, afirmația aceasta nu are mai mare valoare decât oricare fanfaronadă yankeeiană. Nu se poate nega însă, că tinerii englezi, datoră *criquetului* și *footballului* o bună parte din culorile care le îmbujează obrajii și o parte importantă a energiilor, care-i fac destoinici să ducă la bun sfârșit tot felul de întreprinderi comerciale, industriale și politice, în interesul propriu și spre mărire neamului lor. Lucrul acesta l-au înțeles și alte popoare și aceasta am vrăs să o înțeleagă preste tot și tinerii noștri.

E drept, că spre a fi *bărbat* nu ajunge să ai numai brațe și picioare desvoltate; sunt destule bipede fără pene, care ocupăndu-se numai cu jocurile atletice, n'au ajuns la altceva, decât să fie niște *animale frumoase!* Si în privința aceasta se pot face excese. Dar, după cum am spus dejă, tinerii noștri, înainte de a cădea în extremul contrar, au nevoie să urmeze fericită cale de mijloc. Să se străduiască și să asigure prin jocurile atletice un *corp sănătos*, dar în același timp prin educația morală și intelectuală să-și formeze și un *spirit sănătos*; aceste două fapte unite devărsesc formarea tineretului.

Nu toate jocurile se potrivesc de o potrivă pentru toate țările și pentru toate sezoanele anului. De aceea nu trebuie să cădem în greșala de a imita în mod servil și fără nici o judecăță jocurile străine. Să desvoltăm pe ale noastre, căle le avem, pentru că sunt potrivite cu clima și cu firea noastră și să împrumutăm dela străini numai cu moderăție. Toate însă, ca să fie igienice cu adevărat, trebuie să fie jucate totdeauna în aer liber.

Într-o sporturi trebuie socotite și excursiunile la țară, urcatul munților, înnotatul, văslitul, călăritul, alergările, etc. Aci atragem de nou atenția tineretului asupra cer-

cetășiei, de care am pomenit într-o vorbire anterioară.

In România s'a pornit în timpul din urmă ca un vărtej o mișcare generală pentru instituția *cercetașilor*, dela care se așteaptă o adevărată învioreare fizică, intelectuală și morală a tineretului.

Mișcarea cercetașilor își are originea în Canada, unde în singurătatea câmpilor, prin întinsele ținuturi de pășuni și păduri așa numiții Cowboys, supraveghetori și îngrijitori de turme, trebuiau să se știe ajutați singuri la orice nevoie. Originea cercetașiei stă deci în viața de păstorii, cari trebuiau să-și impună anumite reguli, din respectarea căror să iașă bunul lor traiu, ce nu putea fi garantat nici prin organizarea de stat, nici prin puteri legislative și judecătoarești.

Generalul englez Robert Baden-Powell admirase în Canada puterea de viață izvorată din sufletul celor ce își au impuls anumite obiceiuri și reguli. I-a fost dat să admire și mai mult această organizare la tinerii Buri între 12 și 16 ani, cari prin dibăcia, devotamentul și curajul lor aduceau servicii reale luptătorilor în războiul bărbătesc. De aceea după întoarcerea sa în Anglia și-a pus în gând să regenereze tineretul englez prin o organizare similară, care să-și trezească energiile, să-i redea vigoarea și dibăcia de a se ajută la orice nață, și să-și deprindă cu ordinea și disciplina. Mișcarea aceasta pornită în 1908 a prins repede rădăcini, încă din 1913, numărul cercetașilor se urcă la 700.000. Lordul Rosebery, fostul prim-ministrul Angliei, se pronunță despre această instituție în chipul următor: «Dacă ar trebui să formezi cel mai frumos ideal pentru țara mea, i-ă dor să fie o națiune compusă exclusiv din bărbați cari au fost sau sunt cercetași și cari s-au pătruns de principiile cercetașilor. O asemenea națiune ar fi făla omenirei, ar fi puterea morală cea mai mare, ce lumea ar fi cunoscută vreodată».

In România a fost îmbrățișată instituția cercetașilor cu mare insuflare, mai ales din anul 1914, când principalele de co-roană s'a pus în fruntea ei, iar regele însuși o patronizează. Poruncile cuprinse în jurământul cercetașului român au fost formulate în chipul următor:

«Cercetașul își ține totdeauna cuvântul; pentru el cinstea e o mândrie.

Cercetașul este sincer; el își urmează în orice împrejurări convingerile sale și le respectă pe ale altora.

Cercetașul este drept; el disprețește minciuna, învidia, răutatea și ura.

Cercetașul are spiritul de inițiativă el își ia răspunderea faptelor sale.

Cercetașul este voios și plin de înșilețire în toate imprejurările.

Cercetașul se silește să facă în fiecare zi o faptă bună, oricât de neînsemnată ar fi ea».

Cercetășia este instituția cea mai minunată din căte o născocit mintea pentru manifestarea bărbătiei adevărate.

Tinerii vor consacra jocurile de sport și cercetășiei mai ales vacanțele de pește săptămână, iar afară de aceste o oră-două în fiecare zi. Acesta e un lucru mai cu minte decât a celor jurnale și romane, a stăgură-cască și a admiră o parte de bilard, ori a se împlântă ca parii la colțul străzilor spre a privi pe trecători, cu riscul de-a-să agonisi o pneumonie, etc.

E de observat, că deși e mai placut a face plimbările în tovarășia unui prieten de acelaș gust, când nu se poate altfel, e de mare interes să ne plimbăm singuri. Atunci putem să îmmulțim în dragă voie exercițiile corporale, mergând în pasul care ne convine mai bine, iar o parte a timpului se poate întrebunță cu folos repetând lecțiile invățate. Multă tineri fac slabe progrese în studii din cauza surmenojului ori a indigestiei intelectuale. Cel mai bun remediu în contra acestora este o plimbare liniștită la câmp.

Tot asemenea e foarte bine, ca tinerii decători le permit condițiile locale, să studieze către ore plimbându-se, fie la câmp, fie în grădinile publice, când sunt mai puțin cercetate. Acest fel de a studia face de mișcarea lină a corpului oprește absorbierea completă a spiritului prin studiu și când nu este vorba de chestii prea grele, care reclamă o nemîșcare completă, liniste, ori scris și desen, această mișcare depare de a împedica asimilația, mai degrabă o favorizează.

In chipul acesta, un tinăr cuminte, care nu se lasă stăpânit de afecțiunile deordonate, poate realiza o cantitate considerabilă de muncă intelectuală fără nici o primejdie pentru forțele sale trupești, pentru sănătatea și buna sa dispoziție. Si acesta e un lucru foarte important pentru progresul său științific și moral și pentru a ajunge cu forțele nestirbite la ceasul atât de răvnit al succesului.

st.

NOUTĂȚI.

Deputați sinodali. Alegerile deputaților din cler pentru sinodul arhiepiscopal pe anii 1915—1917 s-au făcut cu următorul rezultat: In cercul Sibiu a fost ales: Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit și vicar arhiepiscopal în Sibiu. In cercul Săliște: Dr. Ioan Stroia, protopresbiter în Sibiu. In cercul Sebeș: Sergiu Medean, protopresb. în Sebeș. In cercul Alba-Iulia: Nicolae Ivan, asesor cons. în Sibiu. In cercul Deva: Romul Albu, capelan în Vinerea. In cercul Hateg: Lazar Triteanu, asesor cons. în Sibiu. In cercul Ilia: Dr. Ioan Dobre, protopresb. în Deva. In cercul Geoagiu: Dr. Ioan Lupaș, protopresb. în Săliște. In cercul Zarand: Vasile Dănișan, protopresb. în Brad. In cercul Câmpeni: Romul Furdui, protopresb. în Câmpeni. In cercul Turda: Vasile Gan, protopresb. în Ofenbaia. In cercul Cluj: Dr. Eusebiu R. Roșca, protosincel, director seminarial în Sibiu. In cercul Solnoc: Teodor Herman, protopresb. în Deș. In cercul Bistrița: Gregoriu Pletosu, protopresb. în Bistrița. In cercul Târnava: Mateiu Voileanu, asesor cons. în Sibiu. In cercul Sighișoara: Demetru Moldovan, protopresb. în Sighișoara. In cercul Treiscaune: Constantin Dimian, protopresb. în Brețcu. In cercul Brașov: Dr. Vasile Saftu, protopresb. în Brașov. In cercul Bran: Ioan Hamsea, protopresb. în Zernești. In cercul Făgăraș: Nicolae Borzea, protopresb. în Făgăraș.

*

Publicații. Ministerul r. u. de comerț anunță următoarele: Publicul este făcut atent, că epistolele și cărțile postale pentru campanie sunt scutite de porto numai în cazurile când sunt adreseate: 1. Către un oficiu poștal de campanie sau de etape; 2. Către persoane din locurile fortificate de pe teritorul de acțiune a armatei; 3. Către marină (în Pola, Budapesta); 4. În Dalmatia și Bosnia-Hertegovina către militari și persoane civile (de ex. jandarm, finant, îngrijitor voluntar de boala și a delă militie); 5. Către indivizi militari îngrijiti în spital. Corespondența cu alte persoane din

spital trebuie francată. — Dacă publicul întrebuințează cărțile poștale de campanie pentru corespondență cu nemilitari, și dacă le trimite nefrancate, comite transgresiune, care se amendează cu 2 coroane 5 bili și fiecare carte poștală d'asemenea natură.

*

Decorați. Ministrul de răboiu ne comunică, cumă a fost decorat sergentul Ioan Vordean, cu medalia de argint clasa II, pentru vitejă, spoi corporalul E. Cristean tot cu medalia de argint clasa II, care a fost conferit și sergentului Dănilă Petrușescu, și sergentului Isidor Dănilă, fructușului Ioan Curca și i-fanteriștilor Nicolae Aleman și Vasile Cărică, tuturor pentru purtare vițejască în fața dușmanului.

*

Încercare nouă. Din Washington se vestește, că președintul Wilson și-a trimis un om de încredere în drum spre Europa, pentru a face o nouă încercare în scop de a pună sfârșit răboiu lui și a mijloci pacea. Omul de încredere al lui Wilson are să sosescă în primăvara lui 1917 la Londra, deacolo va merge la Paris, Berlin, Viena și Petrograd. Președintul speră să aibă acum succes mai mare, deat în toamnă.

*

Învățătorimea săsească și răboiu. Conform datelor apărute zilele acestea în o gazetă oficială din Sibiu al bisericii evangeliice săsești ardeleni, dintr-un anivători săsi sunt chemați la arme și înrolați, vână la 1 Martie, 163 de înșăi. Din acești 163 se găsesc pe campul de răboiu 70, iar restul de 93 face servicii militare în interiorul țării. În număr rotund săși sunt reprezentați în armată cu 20 000 de ostasi (opozitori în treisă săsească numără în Ardeal 220.000 de înșăi); în primele săsești luci ale răboiu lui au fost distinși 394 soldați săși, între ei și cățăva învățători. Au căzut morți dintre dascăli cinci înșăi, zece se și-au lovit în esplivitate rusească, iar doi sunt dispăruți.

*

† Dumitru Oprisiu învățător pensionat în Șura-mare, a început din viață după curte suferinte, Marti, în 9 Martie st. n. 1915, la 7 ore dimineață, în etate de 68 ani. Rămasătele sale pământesti se vor așeza spre odihnă eternă, Joi, în 11 Martie n. c., la 10 ore înainte de amiază, în cimitirul gr.-or. rom. din Șura-mare. Fie-i înălțarea ușoară și memoria binecuvântată!

*

Desinfecțarea rufelor. Multă soldați își trimit acasă albiturile la spălat. Prin faptul acesta se pot răspândi nu numai insectele parazite, ci și unele boale contagioase. Spălătoarele în deosebi suau primejdiate. Ne putem însă răsupea prin aceea, că desinfecția rufăriei. O procedură sigură și simplă este înlăturarea albiturilor într-o soluție de 3 la sută lisoform brut, unde rufele su să rănească 24 de ceasuri înainte de a le da la sălaș. Desinfecțarea e perfectă. Dar ea trebuie făcută chiar și în cazul, când albiturile vin dela unul care n'a fost de loc bolnav; deoarece s'a constatat, că de multeori și astfel de rufărie poate conține germe și infecțioși, ce au să fie distruiți înainte ca ei să distrugă pe alții.

*

Oraș prevăzător. Problema pânii este astăzi greu să se înțeleagă nu numai în țările săfătoare în răboiu, ci și în țările neutrale. Milano, cel mai avut oraș al Italiei, s'a îngrădit ca locutorii săi să nu fie lipsiți de pane bură și iestină. Cu ziuă de 1 Martie s'a început coacerea pânii în brutăriile comunale. În primele zile s-au pus în vânzare 50 de mii de chilograme de pane iestină din aceste brutării. S'au luat măsuri ca în cadrul cantitatea pânii comunale să se urce la 100 de mii de chilograme pe zi. Astfel măsuriile brutării din Milano nu vor putea explota necinstit consumatorii. Pânea comună italiano-areală e de calitate foarte bună, conține 75 la sută făină de grâu și 25 la sută materii suplinitoare.

*

Aviz. Magistratul orașului Sibiu aduce la cunoștință posesorilor de provizii prisoșitoare de cuciură, că dîn ministerul r. u. de agricultură a prelungit terminul aranjamentelor până la 15 Martie n. 1915. Proviziile acestea au să fie anunțate de bunăvoie spre vânzare până la ziua menționată, cu atât mai ales că la dinconța are să urmeze rechiziționarea din oficiu pe largă prețurile max male statorite.

*

"Foia Poporului" confiscată. În numărul ultim "Foia Poporului" comunică cetățenilor, că numărul ei premergător (9) a fost confiscat din partea procurorului regesc.

*

Principale bolnavi. Din Cetinje se scrie că principalele de coroană al Montenegro-lui zace greu bolnav și nu mai e nădejde să se scoale.

*

Porci importați din România. Ministerul r. u. de agricultură a dat învoire unor firme de comerț să impoarte din România la Brașov 1500 de porci îngrijați în spital. Corespondența cu alte persoane din

Știri din Sârbia. Cercurile oficiale sărbătoresc recunoștere, că tifosul exantematic se înaltește în mod extraordinar în armata și populația Sârbiei. Pe zi mor de epidemie cătă 50-60 de osmeni. Au răposat până acum 53 de medici. — Având în vedere că toți bărbații până la vîrstă de 60 ani sunt duși în răboiu, nu se găsesc mulți de ajuns pentru lucrările agricole de primăvară.

*

Rege și republică. Regele Alfons al XIII din Spania, deși este membru al unei vechi dinastii, a fost, într'un timp oarecare,aderent al republicei. Elă e povestea unui ziar spaniol: În anii copilariei sale, regele Alfons, cu fire violente și neastăpărată, trebuia să-si primească pedeapsa când și cand. Așa s'a notrivesit odată, că avea să-si facă pedeapsa fochiș într-o odată întunecată. Micul rege a început să urle și să izbucnească în ușă cu mâni și picioare. Când a văzut că toata revoluție avea niște nimici, a strigat deodată: „Trăiescă republică! Trăiescă republică!“ — În răsul cu postă al mamei sale regente, Alfons a scăpat din arest.

*

Rusificare în Galia orientală. Foi răsăstii raportează, că activitatea de rusificare urmărește febril în Galia orientală. În Stanislau rusii s'au grăbit să înființeze două gimnaziu peotru băieți și fete. La Lemberg, Tarnopol, Stanislau și Sambor s'au întemeiat biblioteca rusești. De altfel aceleasi foi scriu, că lipsa și mizeria în capitala Galiei se sporesc pe zi ce merge.

*

Colonel și cântăreață. Înălță după înfrângerea dela lacurile mazuriene marele duce Nicolae a dat un ordin, prin care de aici încoolele femeile sunt oprite de a mai sta în tabere rusești. S'a întâmplat anume, că în luptele mazuriene un colonel nu s'a grăbit cu regimentul său în ajutorul trupelor strămorăte, pentu că tocmai sosisese în taberă o mult sărbă oră cântăreață. Colonelul a fost dus în fața tribunului de răboiu.

*

Sâni în Carpați. Se fac de prezent interesante încercări cu un nou fel de transport al proviziilor în Carpați. Exploratorul Dr. Körig a pus la dispoziția cercularilor militari 90 căni groenlandez, care sunt înămati la săni mici pentru transportul proviziilor pe seama soldaților. În cercările reușesc deplin.

*

Din Macedonia. Sârbii, cum spun ziarul din Sofia, prigonesc cu multă cruzime pe bulgari și români din Macedonia. În orașele Crușova, Gopeș și Malovita, locuite în partea cea mai mare de români, cu preajma recrutării de acum o săzii au suferit crunte bătăi. Învățătorul român din Gopeș și-a plătit naționalismul cu perderea vieții. În Crușova n'au fost crutate nici femeile, ei au fost omorate, sub pretext că otrăvesc fânțanile.

*

Dela spitalul militar. A murit infanteristul Moise Mocuța, din Curtici, comitatul Aradului, în etate de 32 de ani, și a fost înmormântat eri Marti, după ritul greco-catolic, la orele 2 după ameza. A murit infanteristul Szalai Imre, din comitatul Vas, de 33 de ani, și a fost înmormântat după ritul romano-catolic eri, Marti, la orele 3 după ameza. A murit infanteristul Iosif Mészáros, din comitatul Szopron, în etate de 23 de ani și va fi înmormântat astăzi, Miercuri, la orele 3 d. a. după ritul romanocatolic. A murit Moise Turtuba, infanterist în regimentul de infanterie numărul 31, din comitatul Făgărașului, în etate de 32 ani, și va fi înmormântat după ritul greco-oriental astăzi, Miercuri, în 10 Martie n. la orele 2 d. a. A murit infanteristul Paul Pfleger, din comitatul Szopron, în etate de 22 ani, și va fi înmormântat mâine, Joi, în 11 Martie n. la orele 3 d. a. după ritul romanocatolic, toti din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc.

*

Mulțumită. Dușnică Nicolina Hesfetean, ospătar, din prilejul trezoreriei din viață a iubitei sale soții, Catarina, a donat pentru scoarțile bisericesti ale parohiei gr.-or. rom. din orașul Bistrița suma de 50 cor. Pentru acest dar i se aduce cea mai caldă mulțumită, cu rugămintea către Dumnezeu, ea să-i trimítă mângâiere pentru această perdere în durerea ce-lă ajuns. În numele parohiei: Greg Pletosu, protopresbiter.

*

Bioscopul Apollo din Gesellschaftshaus va reprezenta Mercuri și Joi în 10 și 11 Martie n. 1915 mare serată detectivă. Program: Colonii în Oregon, după natură. Pali și pictori, umoristic. Tâlcu Tar și ovrei lui iubiti, caricaturi din răboiu. Romanul frumoasei Bell' Amore, mare dramă detectivă în 4 acte. Amor cu pădeci, umoristic.

*

Răsboiul.

In Polonia rusesc focul artilleriei, care deurge de mai multe săptămâni, e întregit acum cu lupte date din partea infanteriei. Atacurile au venit dela Ruși, dar au fost respinse cu mare succes din partea trupelor germane, cari au luat în posesiune mai multe poziții bune de ale dușmanului. Artleria grea germană asciază acum orașul Ossowiec.

Din Galicia și din Carpați nu se comunică în mod oficios, că luptele s'au început de nou pe întreaga linie. Pe la Gorlice, în Galicia, a fost luptă mare. Dușmanul a fost scos din poziții, un sat a fost reocupat, și peste 500 de Ruși au ajuns în captivitate. Între ei mai mulți ofițeri. Atacuri mari au îndreptat apoi Rușii asupra trupelor noastre în Carpați, cu trupe mereu întregite și reînoite, dar toate au fost respinse. Rușii au avut perdeți mari în morți, răniți și prizonieri. Nu de parte de Cernăuți, în Bucovina, sunt concentrate multe trupe rusești.

In Francia și Belgia situația e cea de mai nainte. Se dau ciocniri mărunte, din tranșee, cu rezultate neînsemnate, dar totuși favorabile trupelor germane. Bombardarea Dardanelor se continuă, dar fără succes până acum.

Teatru.

Miercuri, în 10 Martie: Sânge Polon, operetă în 3 acte de Oscar Nedbal. Se prezintă în beneficiul tenorului Vorelli.

Joi, în 11 Martie: Sappho, tragedie în 5 acte de Fr. Grillparzer. Cu concursul scriitorului Regna Zegler.

Jertfe poienarilor pentru armată.

Gemem cu totii sub povara greutăților de tot soiul, ce apasă asupra noastră de 7 luni de zile încoaci. Stim, că în urma scumpirii mijloacelor de trai și a seara și isvoarelor de venit, ponoratușinea dela sate e istovită și ea de puteri. În asemenea imprejurări, cu toată bunăvoița și cu tot simțul de jertfire, ce e nota caracteristică lor noștri, abia se mai poate aduna că e ceea ceva în nenumăratele apeluri și rugămintile ce se adreseză aproape zilnic. Elă motivul pentru care în să scot la iveală unele din jertfe aduse de poporul noastră din comuna Poiana (comitatul Sibiu) pentru armată. Meritul în aceasta privindă zeloaselor colectante, doamnelor Ana Vrăciu și Cornelia Serbu, soție de învățător, Leonora Căpățind, soție de notar, Maria Tanase, soție de învăță

Nr. 95/1915 protopresb. (19) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Boereni, din tractul „Cetatea-de-peatră”, devenită vacanță prin reposarea parohului Petru Man în 28 Ianuarie a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele sunt cele statorite în coala B. a dotației de stat.

Reflectanții sunt poftiți să-și însină cererile de concurs împreună cu documentele necesare subsemnatului oficiu în termenul deschis și p. §. 33 din regulamentul pentru parohii a se prezenta în biserică de acolo spre a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Lăpușul-Unguresc, la 17 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr. or. român al tractului „Cetatea-de-peatră” în conțelegere cu respectivul comitet parohial.

Andrei Ludu
protopop.

Nr. 114/1915 protopresb. (17) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea parohiei de clasa a III-a Laslea Mare, se publică conform Veneratului Ordin Consistorial din 20 Ianuarie a. c. Nr. 370 Bis. concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele făsionate în coala B. pentru congruă.

Cererile concursuale să se trimită în terminul deschis subsemnatului Oficiu protopresbiteral instruite conform normelor în vigoare, iar candidații să se prezinte cu prealabilă încuviințare a Oficiului protopresbiteral în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică pentru a cuvânta, cânta, eventual a célébra, și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 15/28 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan
protopresbiter.

Nr. 52/1915. (18) 3-3

Concurs.

Pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa III-a Laz (Sebesláz), lângă veteranul paroh Ioan Mihai, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de capelan sunt jumătate din venitele preotești, făsiorate în tabela B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și asternă cererile întruite conform normelor din vigoare, în terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, și pără în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 16 Februarie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Sergiu Međean
protopresbiter.

Prăvălia se discompune total.**Desfacere totală concesionată.**

De argint veritabil inele și cercei dela cor. -·40 în sus	
" " broșe și acă-	
" " tătoare (juju) " " -40 "	
" " ceasuri 4- " "	
" " brătări și na-	
" " sturi -50 "	
Bastoane de preumbilare și de	
călărit de argint sau montate	
cu argint " " 3- " "	
De argint veritabil lanțuri de ceas " " 1·30 "	
" " tabachere " " 8- " "	
" " tacâmări o-	
" bice de lux, decorație de	
masă de tot felul că se poate	
de ieftin după greutate.	
Aur verit. 14 carat. inele, cercei " " 3- "	
" " lanțuri de	
" " ceas 14- "	
" " ceasuri de	
" dame 15- "	
" " brătări 12- "	
" " acătoare (juju) 4- "	

Numai cu bani gata!

Rog pentru sprijinul Onoratului public, eu stimă:

IULIU ERŐS,

prăvălie de orloage, juvaericale, aurării, argintării și argint de China,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

(2) 18-24

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Milueste-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în ecloare roșie și vânătă cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru tradițiile susținute ale ori cărui creștin, ci și cu dar la copii, precum și pentru ostașii din resbel, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la înșărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Rosca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al serierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E Messolora, sub titlu: „Tă συμβολικά βίβλων”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefață” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revăzătorilor li se dă rabat 20%.

Orfanii Neamului

Roman naționalist
de

N. Radulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplații asupra Dumnezei și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcăian.

Editia II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Oăldătorie*, note de om năcăjit. Prețul cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Boldor A., *Dare de samă* asupra mișcării literare pedag. din anul școlar 1912/13.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Bunea Dr. A., *Incercare de Istoria Românilor* pănată la anul 1882. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.

Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete.

Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 1·50.

+ 20 fil. porto.

Cazaban A., *Intre Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 1·50. + 20 fil. porto.

Chirilescu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cosbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mari decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitejască în 3 acte. Prețul cor. 1·50. + 10 fil. porto.

Drăgescu Dr. I., *Pro patria, Povestire de-*

spre începutul și menirea neamului românesc. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Dulfu P., *Gruia lui Novac*. Epopie alcătuță din cântecile de viteje ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 1·50, ed. de lux cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Eroii Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Brosura I conține: Răboiaile între Români și Daci. Brosura II conține: Dacia sub Traian. Brosura III conține: Muntenia și Moldova, întâiile lupte cu Ungurii. Brosurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului. Prețul 10 fil.

Farago Elena, *Din taina vechilor Răspândăi*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901.

Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flaubert G., *Salambo*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Galaction G., *Biserica din Răzoare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Gheo Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.

Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tăcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte povesti. Prețul cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Hodoș Z., *Masă iefițină*, gătirea mâncărilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 1·20. + 10 fil. porto.

Horia-Petra-Petrescu, *Văduvioara* și alte șase monologe pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

In Teara lui Vlaicu. Prinos pomenirei lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.

Ionescu Sisesti G., *Călător*. Prețul cor. 1·50. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 1·25. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lecții tinate la Universitatea din București. Prețul cor. 3·50 + 30 fileri porto.

Irimescu Căndeaști I., *Pe durmurile Cadri-*

lateralului, impresii și note. Prețul cor.

1·50 + 10 fil. porto.

Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859-*

1862. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

VLAHUȚĂ A., *Dreptate*, novele. Ediția I-ă a acestei cărți s'a trecut în decurs de vreo câteva zile toate și a ieșit deja ediția II-a în 5-6 mii de exemplare. Prețul